

ikke skulle være noget i vejen for, at tilsynet med de under direktoratsprægede styrelser sorterende bygninger også henlægges under amtsarkitekter, dog naturligvis med en rimelig hensyntagen til de særlige forhold for hver enkelt styrelse, herunder en rimelig afvikling af eventuelt bestående særordninger.

Den af kommissionen foreslåede nyordning, hvorefter tilsynet med statens bygninger, samt projektering og ledelse af byggeri for staten i hovedsagen udlægges til amtsarkitekter, ville, hvis den blev gennemført for de under socialministeriet hørende statsbygninger, der anvendes til brug under særfor sorgen og børnefor sorgen medføre, at de forskellige arkitektmæssige funktioner vedrørende disse bygninger påhvilede flere arkitekter. Man ville derved miste den fælles ledelse og indsigt med forholdene på de enkelte institutioner, som man netop ønskede at opnå og fik gennemført fra den 1. april 1944, jfr. herved nærmere de i socialministeriets fornævnte skrivelse af 2. oktober 1941 anførte betragtninger.

Forholdet er det, at der for samtlige de statsbygninger, der benyttes under sær- og børnefor sorgen gør sig en række særlige af bygningernes formål bestemte, tekniske hensyn gældende, som det kun er muligt at opfylde, såfremt ministeriets tekniske bistand gennem længere tids arbejde med detailspørgsmålene har opnået den fornødne erfaring.

Den på dette område siden 1. april 1944 gældende særordning, jfr. ovenfor, har fungeret til socialministeriets fulde tilfredshed, og en overgang til amtsarkitekter ville medføre et tilbageskridt i henseende til ensartethed og kvalificeret teknisk støtte for ministeriet.

Man skal i denne forbindelse yderligere oplyse, at kgl. bygningsinspektør, arkitekt Havning siden 1. april 1944 har fungeret som ministeriets konsulent med hensyn til private institutioner for sær- og børnefor sorg; arkitekt Havnings virksomhed består her hovedsagelig i gennemgang af og udarbejdelse af erklæringer vedrørende private arkitekters projekter til nybygninger eller ombygninger af eksisterende ejendomme indenfor børne- og særfor sorgen. Denne rådgivende virksomhed, der benyttes i et stort antal sager, har medført, at den kgl. bygningsinspektør har erhvervet en omfattende og dybtgående indsigt i de specielle bygningsmæssige forhold, der gør sig gældende for samtlige sær- og børnefor sorgsinstitutioner, en indsigt, som er af afgørende betydning for ministeriet ved administrationen af de gældende lovbestemmelser på dette område.

Socialministeriet må derfor være af den opfattelse, at de i forvaltningskommissionens betænkning side 59 omhandlede særlige hensyn til visse direktoratsprægede styrelser fuldtud gør sig gældende, for så vidt angår de under børne- og særfor sorgen hørende statsbygninger, og at disse bygninger af de senest anførte grunde bør holdes udenfor den foreslåede amtsarkitektsordning.

For så vidt angår de beføjelser, der i henhold til den ovennævnte lov af 1942 er tillagt bygningsdirektoratet i forbindelse med projektering af byggearbejder for staten, gør ganske tilsvarende hensyn sig gældende.

Det må efter socialministeriets opfattelse anses for sagligt unødvendigt, at de af ministeriets særligt sagkyndige udarbejdede projekter vedrørende opførelse af nye statsbygninger, ombygninger eller nyanlæg ved sådanne, forelægges bygningsdirektoratet til gennemgang.

For at undgå forsinkelser og dobbeltkspedition af sagerne skal man derfor henstille, at de under børne- og særfor sorgskontorerne hørende statsbygninger undtages fra bygningsdirektoratets indseende i henhold til nævnte lov §§ 2—4.

Johan Strøm.

Horsten.